

det gaa til Ministeriet, som selvfølgelig ogsaa maa have sin Tid til nøje at sætte sig ind i alle disse Enkeltheder, forinden man skrider til selve Iværksættelsen af Foranstaltningen. Det har ogsaa haft sin Betydning, at man stadig har kunnet baabe paa en vis Samtidighed ved Indførelsen af Terminsbørs i Stockholm og København, idet det nordiske Samarbejde her som jo paa alle andre Omraader saa at sige anbefaler sig selv.

Nu er Forskellen paa de to Erklæringer, som ledsager Lovforslaget, egentlig kun den, at jeg i min Egenskab af Børskommissær i Modsætning til Børsbestyrelsen har ment, at det ikke ret vel lod sig gøre, naar man endnu ikke i dette Øjeblik har praktisk iværksat selve Terminsordningen, at faa indhøstet Erfaringer, der betyder noget, i Løbet af et Aar; der vil endnu gaa lang Tid — ingen kan sige hvor længe —, inden vi faar Terminsordningen stillet paa Benene. Publikum viser sig ved Gennemførelsen af saadan en Terminsordning i Begyndelsen ganske naturligt lidt varsomt overfor det nye; man skal vænne sig til det, se Tingene an, om jeg saa maa sige. Ganske vist er det jo saadan her i Landet, at der fra saa at sige alle Partiers Side har været fuldkommen Enighed om, at naar man vil tillade en Baissespekulation, maa man ogsaa sørge for, at det bliver en legitim Spekulation, saaledes som Finansminister Bramsnæs i 1919 ved Behandlingen af Børsloven saa træffende udviklede under Behandlingen her i Landstinget. Der var fra alle Sider Enighed om, at en Terminsbørs bør vi have, og det har ogsaa været Lovgivningsmagtens klart udtalte Ønske Gang paa Gang. Men selv om det er saaledes, skal det nok vise sig, ikke mindst i en forretningsløs og kapitalfattig Tid som denne, at til en Terminsbørs vil Publikum til at begynde med stille sig forsigtigt afventende og tøvende. At der derfor skulde kunne være indvundet fyldestgørende Erfaringer om et Aar, anser jeg for et forfængeligt Haab.

Jeg vil ikke skjule ved denne Lejlighed, at man i Fondsbørsmedlemmernes Kreds vil med nogen Skuffelse se paa, at man ikke vil optage en Revision fra Lovgivningsmagtens Side før om nogle Aar. Man har et Ønske, som der er peget paa i Fondsbørsbestyrelsens Erklæring, i Retning af højere Provision, og jeg synes, det er et billigt Ønske. Men man gør endvidere opmærksom paa et Forhold, som jeg vil berøre. Det har været en naturlig Ting, naar Lovgivningsmagten er kommet ind paa overfor

Banker og Sparekasser, at Omkostningerne ved Statens Tilsyn skulde bæres af de paa-gældende Institutioner selv. Selv om Udgifterne til Tilsynet med Bankerne og Sparekasserne er betydelige for Staten, bliver de dog forsvindende, naar de skal lignedes paa de mange Pengeinstitutter rundt omkring i Landet. Men Analogien brister, naar Talen er om Fondsbørsmedlemmernes lille Korps paa tre Snese Mennesker, som ikke er særdeles velstillede, og hvoraf flere paa ingen Maade kan siges at være store, rige Finanshuse, som man ofte forestiller sig, naar man taler om den Slags Ting. Derfor virker det unægtelig lidt ubilligt, ikke mindst ved de ganske smaa Omsætninger, at det er dem, der skal bære Omkostningerne, som føles ret tyngende; man finder det ubilligt. Men naar Lovgivningsmagten nu een Gang har valgt den Linie, at man vil have en Terminsordning for at faa Fasthed og Orden i Spekulationen og ikke mindst, som i sin Tid Finansminister Bramsnæs udviklede, for at faa Baissespekulationen ind under betryggende Former, saa synes det mig at være en logisk Følge, at man ikke kan skride til en Revision, før Terminsbørsen har virket saa længe, at man kan sige, der er indhøstet tilstrækkelig Erfaring. Dette er Grunden til, at Lovforslaget har faaet den Form, som det har faaet, og som jeg synes er nøje og forstandigt afpasset efter de virkelige Krav.

Brandes: Da hele Indholdet af det foreliggende Lovforslag er en Ændring af Revisionsbestemmelsen, hvorved Revisionen udskydes længere, end det var ment nødvendigt i Loven, altsaa endnu i 3 Aar, ser jeg ingen Grund til at komme ind paa selve Lovens Indhold eller paa, hvorledes den har virket, og hvorledes man kunde ønske, at den i Virkeligheden skulde virke. Jeg vil kun sige, at Begrundelsen for Lovforslaget er jo ret sørgelig. Den ene Ting, der anføres, er den store Forretningsløshed paa Københavns Børs, den anden er den, at selve den Terminshandelsordning, som der er arbejdet saa stærkt paa, som man havde forberedt saa længe, og af hvilken man ventede sig saa meget, i Virkeligheden ikke har kunnet gennemføres. Den er klappet sammen; man har ikke kunnet ordne sig paa vor Børs, saaledes som man har kunnet paa andre Børser. Om nu i kommende Tider dette vil lykkes, derom kan man ikke vide noget. Hvad der siges i de optrykte Bilag, har ikke megen Betydning, thi Sporene skræmmer. Men det har i og for sig intet at gøre med det forelagte Lovforslag, idet dette